

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
AGENTIA NATIONALA DE ADMINISTRARE FISCALA
DIRECTIA GENERALA A FINANTELOR PUBLICE

DECIZIA nr. 11/2005
privind soluționarea contestației depus` de
Societatea <<X>>

Direcția general` a finanțelor publice a fost sesizat` de catre Activitatea controlului fiscal asupra contestației depus` de societatea <<X>>.

Contestația a fost depus` [n termenul legal prev`zut de art. 176(1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedur` fiscal`, republicat`, la organul emitent al actului administrativ fiscal contestat.

Contestația are ca obiect obligația fiscal` cu titlu de taxa pe valoarea adaugat` cu accesorii aferente și contribuția fond agricultori cu accesorii aferente.

Potrivit art. 178(1) lit. a) din Codul de procedur` fiscal`, republicat, soluționarea contestației este [n competența organelor de specialitate din cadrul Direcției generale a finanțelor publice.

I. Societatea <<X>> contest` obligația de plat` stabilit` prin decizia de impunere, emis` [n baza raportului de inspecție fiscal`, reprezent`nd taxa pe valoarea adaugat` și accesorii aferente, invoc`nd urm`toarele:

- societatea a fost [nfiinat` [n baza Legii nr. 31/1990 și a desf`jurat activitate pentru agricultur` [n baza Legii arend`rii nr. 16/1994, cu contracte legal [ncheiate cu proprietarii de terenuri, contracte [nregistrate și avizate de Prim`rie;

- prevederile O.G. nr. 3/1992, art. 6 pct. A lit. i) 7, Decizia nr. 4/12.09.1994, Decizia nr. 5/10.03.1995, Decizia nr. 7/29.12.1995, Decizia nr. 9/23.07.1997 potrivit c`rora”arenda]ul c`t și proprietarul (..)nu sunt supuși plătii taxei pe valoarea adaugat` pentru arenda pl`tit` [n natur`”;

- potrivit H.G. nr. 512/21.08.1998 - cu privire la aprobarea Normelor de aplicare a O.G. nr. 3/1992, pct. 1.7 “ Nu intr` [n sfera de aplicare a taxei pe valoarea adaugat` produsele predate cultivatorilor scutiți de t.v.a. [n temeiul art. 6 lit. a.d.) din ordonan` de c`tre societ`țile comerciale și societ`țile agricole care execut` prest`ri de servicii pentru preluarea produselor vegetale, cu plata [n natur`, recum și a produselor predate mambriilor s`i de catre societ`țile agricole constituite [n baza Lg. nr. 36/1991 privind societ`țile agricole și alte forme de asociere [n agricultur`, pentru terenurile aduse [n folosința acestora”;

- prevederile art. 2 din O.u.G. nr. 17/2000 care nu menționeaza c` plata [n natur` a arendeii se asimileaz` cu livrarile de bunuri și H.G. nr. 401/2000 pentru aprobarea Normelor de aplicare a O.u.G. nr. 17/2000 privind taxa pe valoarea adaugat`, pct. 1.9 potrivit c`ruia: “Intr` [n sfera de aplicare a taxei pe valoarea adaugat` numai partea din produsele agricole reținute drept plat` [n natur` a prestației efectuate de contribuabilii [nregistrați la platitori de t.v.a., care presteaz` servicii pentru obținerea și/sau prelucrarea produselor agricole.”

Fal` de cele invcate contestatoarea consider` ca pentru “anii 1999, 2000 și 2001 nu se datoreaz` t.v.a. asupra valorii produselor reprezent`nd plata [n natur` a arendeii.”

De asemenea, societatea mai precizeaz` c` odat` cu apariția Legii nr. 345/2002 este clar c` se datoreaz` t.v.a. asupra valorii produselor reprezent`nd plata [n natur` a arendeii și nu [nvelege de ce legea ap`rut` [n iunie 2002 i se aplic` pentru anii 1999, 2000 și 2001.

Totodat`, mai consider` și obigația stabilit` de plat` pentru anul 1999, prin raportul de inspecție fiscal`, reprezent`nd contribuții fond agricultori și accesorii aferente, invoc`nd

prevederile art. 88 ali.(1) și (2) din O.G. nr. 92/2003 potrivit căruia: "Dreptul organului fiscal de a stabili obligații fiscale se prescrie în termen de 5 ani, cu excepția cazului în care legea dispune altfel." "Termenul de prescripție prevăzut de alin (1) începe să curgă de la data de 1 ianuarie a anului următor celui în care s-a născut creanța fiscală potrivit art. 23, dacă legea nu dispune altfel."

De asemenea prin contestația formulată solicită ca răspunsul să-i fie comunicat la noul domiciliu.

II. Prin decizia de impunere fiscală și raportul de inspecție fiscală, organul fiscal din cadrul AIF, a constatat următoarele:

- pentru perioada verificată s-au stabilit obligații fiscale reprezentând t.v.a. și accesorii aferente, contestate de societate iar pentru obligațiile fiscale evidențiate de societate s-au calculat accesorii din care se contestă o parte din acestea.

Referitor la diferența de obligație fiscală stabilită suplimentar cu titlu de t.v.a. necolectată la arenda plătită în natură, conform OG 3/1992 art. 2 și OG 17/2000, art. 2, iar pentru nerespectarea termenelor de plată s-au calculat accesorii.

III. Luând în considerare constatările organului de inspecție fiscală, motivațiile invocate de contestatoare, documentele existente la dosarul cauzei în raport cu prevederile legale în vigoare pe perioada verificată, se revin următoarele:

Direcția generală a finanțelor publice prin biroul Soluționare contestații este investită să se pronunțe asupra legalității și temeiniciei măsurilor dispuse prin decizia de impunere privind obligațiile fiscale stabilite de inspecția fiscală și a raportului de inspecție fiscală.

În fapt, prin raportul de inspecție fiscală întocmit de către organul de inspecție fiscală la societatea <<X>>, pentru perioada verificată, s-au stabilit diferențe de obligații fiscale cu titlu de taxă pe valoarea adăugată cu accesorii aferente și s-au calculat accesorii pentru obligația fiscală evidențiată de societate cu titlu de fond agricultori.

Ulterior, societatea depune contestație pentru obligațiile fiscale stabilite de plată în sarcina sa la capitolul "Taxa pe valoarea adăugată" și la capitolul "Fond agricultori" considerând că acestea au fost stabilite ilegal.

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei s-a revinut că pentru obligațiile fiscale contestate de societate, individualizate în raportul de inspecție fiscală, nu au fost respectate prevederile art. 91(1) și (3) lit. a) și b) din Codul de procedură fiscală și ca urmare, se va desființa capitolul "Taxa pe valoarea adăugată" din decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare stabilite de inspecția fiscală și din raportul de inspecție fiscală, precum și capitolul "Fondul de agricultori" din raportul de inspecție fiscală urmând să se procedeze conform art. 102.5 din H.G. nr. 1050/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală.

În drept, se fac aplicabile prevederile art. 185(3) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, potrivit căruia: "Prin decizie se poate desființa total sau parțial actul administrativ atacat, situație în care urmează să se încheie un nou act administrativ fiscal care va avea în vedere strict considerentele deciziei de soluționare."

Fără de ceea ce revinute și în baza art. 185(3) din Codul de procedură fiscală, se

DECIDE:

1. Desființarea capitolului "Taxa pe valoarea adăugată" din decizia de impunere și din raportul de inspecție fiscală, precum și a capitolului "Fond de agricultor" din raportul de inspecție fiscală, urmând să se procedeze conform art. 102.5 din H.G. nr. 1050/2004 pentru

aprobarea Normelor metodologice de aplicare a O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedur` fiscal`.

DIRECTOR EXECUTIV,